

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिमैलकंठीयेभारतभावदीपेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

अग्निरुवाच यत्रशर्यातिच्यवनोयाजयिष्यन्सहाश्विभ्यांसोममगृह्णदेकः ॥ तत्त्वंक्रुद्धःप्रत्यषेधीःपुरस्ताच्छर्यातियज्ञंस्मरतंमहेन्द्र ॥ ३१ ॥ वज्रं गृहीत्वाचपुरं
दरत्वंसंप्रहर्षीश्रयवनस्यातिघोरं ॥ सतेविप्रःसहवज्रेणबाहुमपागृह्णात्तपसाजातमन्युः ॥ ३२ ॥ ततोरोषात्सर्वतोघोररूपंसपत्नतेजनयामासभूयः ॥ मदं ना
मासुरंविश्वरूपंयत्वंदृष्ट्वाचक्षुषीसंन्यमीलः ॥ ३३ ॥ हनुरेकाजगतीस्थातथैकादिवंगतामहतोदानवस्य ॥ सहस्रंदंतानांशतयोजनानांसुतीक्ष्णानांघोररूपं ब
भूव ॥ ३४ ॥ वृत्ताःस्थूलारजतस्तंभवर्णादंष्ट्राश्चतस्रोद्वेशतेयोजनानां ॥ सत्वांदंतान्विदशन्नभ्यधावज्जिघांसयाशूलमुद्यम्यघोरं ॥ ३५ ॥ अपश्यस्त्वंतंतदाघोर
रूपंसर्ववैत्वांददृशुर्दर्शनीयं ॥ यस्माद्भीतःप्रांजलिस्त्वंमहर्षिमागच्छेथाःशरणंदानवघ्न ॥ ३६ ॥ क्षात्राद्वलाद्वह्मबलंगरीयोनब्रह्मतःकिंचिदन्यद्ररीयः ॥ सोहंजानन्
ब्रह्मतेजोयथावन्नसंवर्त्तंजेतुमिच्छामिशक्र ॥ ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअश्वमेधिकेप० संवर्त्तमरुत्तीयेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥
इंद्रउवाच एवमेतद्ब्रह्मबलंगरीयोनब्राह्मणात्किंचिदन्यद्ररीयः ॥ आविक्षितस्यतुबलंनमृष्येवज्रमस्मैप्रहरिष्यामिघोरं ॥ १ ॥ धृतराष्ट्रप्रहितोगच्छमरुत्तं
संवर्त्तनसंगतंतंवदस्व ॥ बृहस्पतित्वमुपशिक्षस्वराजन्वज्रंवातेप्रहरिष्यामिघोरं ॥ २ ॥ व्यासउवाच ततोगत्वाधृतराष्ट्रो नरेन्द्रं प्रोवाचेदंवचनंवासवस्य
॥ ३ ॥ धृतराष्ट्रउवाच गंधर्वमांधृतराष्ट्रंनिबोधत्वामागतंवक्तुकामंनरेन्द्र ॥ ऐंद्रंवाक्यंशृणुमेराजसिंहयत्प्राहलोकाधिपतिर्महात्मा ॥ ४ ॥ बृहस्पतियाजकंत्वं
वृणीष्ववज्रंवातेप्रहरिष्यामिघोरं ॥ वचश्चेदेतन्नकरिष्यसेमेप्राहैतदेतावदचित्यकर्मा ॥ ५ ॥ मरुत्तउवाच त्वंचैवैतद्वेत्यपुरंदरश्चविश्वेदेवावसवश्चाश्वि
नौच ॥ मित्रद्रोहेनिष्कृतिर्नास्तिलोकेमहत्पापंब्रह्महत्यासमंतत् ॥ ६ ॥ बृहस्पतिर्याजयतांमहेन्द्रदेवश्रेष्ठंवज्रभृतांवरिष्ठं ॥ संवर्त्तांमांयाजयिताघराजन्नतेवाक्यं
तस्यवारोचयामि ॥ ७ ॥ गंधर्वउवाच घोरोनादःश्रूयतांवासवस्यनभस्तलेगर्जंतोराजसिंह ॥ व्यक्तंवज्रंमोक्ष्यतेतेमहेन्द्रःक्षेमंराजंश्चित्यतामेषकालः ॥
॥ ८ ॥ व्यासउवाच इत्येवमुक्तोधृतराष्ट्रेणराजन्श्रुत्वानादंनदतोवासवस्य ॥ तपोनित्यंधर्मविदांवरिष्ठंसंवर्त्तंतंज्ञापयामासकार्यं ॥ ९ ॥ मरुत्तउवा
च इममात्मानंपुवमानमारादध्वादूरंतेननदृश्यतेद्य ॥ प्रपद्येहंशर्मविप्रेन्द्रत्वत्तःप्रयच्छतस्मादभयंविप्रमुख्य ॥ १० ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥